

»φραντασθῶ ἀκριβῶς τὸ εἶδος τῶν ὑμετέρων ἀσχο-
»λιῶν, ἀλλ' ἐὰν μεταξὺ τῶν καρπῶν τῆς μακρᾶς
»ῦμῶν πείρας εὐρίσκειται τι, ὅπερ ἢ μοι ἦτο χρή-
»σιμον νὰ γνωρίσω, παρακαλῶ ὑμᾶς νὰ λαλή-
»σιτε ἐλευθέρως καὶ ἀνεπιφυλάκτως εἰς τοὺς κυ-
»ριωτέρους συμβούλους μου».

Συμφώνως πρὸς τὴν ἐθιμοτυπίαν, ὁ αὐτοκρά-
τωρ δουλῶν πρὸς ἐμὲ ἐψιθύριζεν ἀπλῶς τὰς λέξεις
μεταξὺ τῶν ὀδόντων, δι' ἀνάρθρων καὶ μόλις κα-
ταληπτῶν ἤχων. Ὁ Σάνζο ἐπανελάμβανεν αὐτὰς
μεγαλοφώνως, ὁ δὲ διεμνηνεὺς τοῦ παλατιοῦ τὰς
μεθεμνηνευσεν ἀγγλιστί. Αἱ ἀπαντήσεις ἡμῶν με-
τεφράσθησαν ἰαπωνιστί ὑπὸ τοῦ κ. Satow. Ὁ-
σάκισ ὠμίλει ὁ αὐτοκράτωρ ἐστρέφετο πρὸς ἡμᾶς
καὶ μᾶς παρετήρει εἰς τὰ ὄμματά, ἡ δὲ ὄψις αὐ-
τοῦ ἐθερμαίνετο αἴφνης ὑπὸ ἐκφραστικοῦ μειδιά-
ματος ἀποπνεόντος χάριτος καὶ εὐμενείας. Ἄλλ'
ὅτε ἔκλειε τὸ στόμα, ἐπανελάμβανε πάραυτα τὴν
σοβαρὰν ἢ μᾶλλον τὴν ἀσήμαντον αὐτοῦ ὄψιν.

Ὅτε ἀπεσύρθημεν, ὁ αὐτοκράτωρ μένων ἀκίνη-
τος, προσήλωσεν ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ὀφθαλμούς. Οὔτε
κατὰ τὴν ἀριξίν ἡμῶν, οὔτε κατὰ τὴν ἀναχώρη-
σιν δὲν μᾶς ἐχαίρεισεν. Οἱ ὑπουργοὶ μᾶς ἠκολού-
θησαν καὶ μᾶς προσεκάλεσαν νὰ περιδιαβάσωμεν
ὀλίγον εἰς τὸν κήπον. Μᾶς ἔδειξαν μικρὸν κτῆμα
χρησιμεῦον ὡς πρότυπον καὶ προσωρισμένον νὰ
δώσῃ εἰς τὸν ἡγεμόνα ἰδέαν τινὰ τῶν διαφορῶν
μεθόδων, δι' ὧν οἱ ὑπῆκοοι αὐτοῦ καλλιεργοῦσι
τὴν γῆν. Μοὶ ἐπέτρεψαν ὡσαύτως νὰ ἀναβῶ εἰς τὸ
ὑψος τῆς μεγάλης τάφρου καὶ νὰ ἀπολαύσω ἐκεῖ-
θεν μαγευτικῆς θέας ἐπὶ μέρους τινὸς τῆς πόλεως.
Εἶτα παρετέθη ἡμῖν μικρὸν ἄριστον ἐντὸς ἐνὸς τῶν
κομπῶν. Ἐθαυμάζομεν τὴν συμμετρίαν καὶ τὴν
κομπῆν ἀπλότητα, μεθ' ἧς ἡ τράπεζα ἦν παρε-
σκευασμένη.

Ὅτε ἐμέλλομεν νὰ ἐγερθῶμεν, ὁ Σάνζο κατὰ
τὰς διαταγὰς τοῦ κυρίου του μὲ παρεκάλεσε νὰ
τῷ ἐκθέσω τὰς περὶ Ἰαπωνίας ἰδέας μου. Ἐζή-
τησα συγγνώμην διὰ τὴν ἀγνοίαν μου, δὲν ἔλειψα
ὅμως νὰ ἐπικροτήσω εἰς τὰς προσπάθειάς, ἃς ἡ νέα
κυβέρνησις κατέβαλλε, πρὸς βελτίωσιν τῆς κατα-
στάσεως τῆς χώρας, καθὼς καὶ τὰς σωτηριώδεις
μεταρρυθμίσεις, τὰς ὁποίας ἐμελέτα νὰ ἐφαρμόσῃ.

«Ἡ φρόνησις τῶν ἐξόχων ἀνδρῶν, οὓς βλέπω
»συνηθροισμένους περὶ τὴν τράπεζαν ταύτην, προσ-
»έθηκα, θὰ διευθύνῃ αὐτοὺς εἰς τὴν ἀκανθώδη
»ταύτην ἐπιχειρήσιν. Θὰ ὑπολογίσωσι καλῶς τὰ
»ἤθη καὶ τὰς ἰδέας τῆς χώρας, θὰ ἐνοήσωσιν
»ὅτι πᾶν ὅ,τι εἶνε καλὸν ἐν Εὐρώπῃ, δὲν εἶνε τοι-
»οῦτον καὶ ἐν Ἰαπωνίᾳ, θέλουσιν ἀποφύγει τὰς
»λίαν ἀποτόμους μεταβολὰς καὶ δὲν θέλουσι
»προβῆ εἰμὴ μετὰ μεγίστης περισκέψεως».

Τοιοῦτοτρόπως ἡ ὑποδοχὴ ἡμῶν ἐτελείωσε. Μετὰ
τὸ πέρασ δὲ αὐτῆς τὰ αὐτὰ πρόσωπα μᾶς συνώ-
δευσαν εἰς τὴν ἄμαξαν καὶ εἰς τὰς 3 μ. μ. ἐ-
πανήλθομεν εἰς τὴν πρεσβείαν.

Τὴν ἐσπέραν ὁ Μικάδο μᾶς ἐπεμψε μικρὰ τινα

κιβώτια πλήρη γλυκισμάτων, ἀλλοκότου σχήμα-
τος, καὶ διαφορῶν εἰδῶν ζαχαρωτά. Τὰ κιβώτια
ταῦτα ἦσαν ἐκ φυσικοῦ ξύλου, διότι ἐν τῇ αὐτο-
κρατορικῇ αὐτῇ, συμφώνως πρὸς ἀρχαίαν παράδο-
σιν, ἀπαξιοῦσι νὰ ζωγραφίζωσιν ἢ νὰ καλλοπι-
ζῶσι τὸ ξύλον. Ἐλπίζω ὅτι δὲν θέλω ποτὲ λη-
σμονῆσαι τὴν σκηνὴν τῆς σημερινῆς πρωΐας, τὸν
μαγικὸν ἐκεῖνον κήπον, τὰ μυστηριώδη ἐκεῖνα
κισκία, τοὺς πολιτευομένους ἐκείνους ἐν μεγάλῃ
στολῇ πλανωμένους μεθ' ἡμῶν εἰς τὰς διόδους
τῶν δασῶν, τὸν Ἀσιανὸν ἐκεῖνον δεσπότην, τὸν
παρουσιαζόμενον ὡς εἰδῶλον, τὸν νομιζόμενον καὶ
αἰσθανόμενον ἐαυτὸν ὡς Θεόν.

Γ.Γ.

TINA ΠΕΡΙ NANON

Μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων τῶν ἀξιοπαρατηρήτων
ἔνεκεν τῆς ὑπερβολικῆς σμικρότητος αὐτῶν, ὧν
τὴν ἐμφάνισιν τὰ χρονικά τῆς ἐπιστήμης ἀναφέ-
ρουν, εἰσὶ τινὲς καταστάντες ὡς ἐκ τῆς μικρο-
σωμίας τῶν ταύτης λίαν περιθώτοι. Τοιοῦτοι εἰ-
σὶν ὁ νάνος Jeffery Hudson, γεννηθεὶς ἐν ἔτει
1619, ὁ Ἰωσήφ Borwilawski, εὐγενῆς Πολωνὸς
καὶ Νικόλαος Ferry, ἐπονομασθεὶς «Bébé», γεν-
νηθεὶς ἐν ἔτει 1741.

Ἡ δούκισσα τοῦ Buchingham παρουσίασε τὸν
μικροσκοπικὸν Jeffery Hudson κατὰ τὸ ὄγδοον
ἔτος τῆς ἡλικίας του ἐντὸς ζυμариоῦ εἰς τὴν βα-
σίλισσαν Μαρίαν Ἐρριέτην, σύζυγον Καρόλου τοῦ
Α' βασιλέως τῆς Ἀγγλίας. Ὁ Jeffery κατὰ τὸ
τριακστὸν τῆς ἡλικίας του ἔτος εἶχεν ὕψος 18
ἀγγλικῶν δακτύλων ἔφρασε δ' ἐν τῷ γήρατι αὐ-
τοῦ μέχρι τριῶν ποδῶν ὕψους καὶ 9 ἀγγλικῶν
δακτύλων.

Νέον ἔτι ὄντα ἐν μέσῳ ἐορτῆς ἐν τῇ αὐτῇ εἰ-
δον αὐτὸν ἐξερχόμενον πρὸς μεγίστην ἐκπληξίν
τῶν θεατῶν, ἐκ τοῦ θυλακίου ὑπαλλήλου τινὸς
τῶν ἀνακτόρων, οὐτινος τὸ ἀνάστημα ἦτο ἀλη-
θῶς γιγαντιαῖον. Ὁ ποιητὴς Davenan συνέθεσε
πρὸς τιμὴν αὐτοῦ ποιήματι ἐπιγράψας αὐτὸ, ἐκ
τοῦ ὀνόματος τοῦ νάνου «La Jefferéide». Με-
ταξὺ τῶν ἀνδραγαθημάτων τοῦ Jeffery ἀναφέρει
ὁ ποιητὴς καὶ νίκην τινὰ, ἣν διεξήγαγεν αἰσιῶς
ἐν τινι μονομαχίᾳ μετὰ Ἰνδικῆς ὄρνιθος. Ἐν ἔτει
1644 ὁ Jeffery ἠκολούθει τὴν βασίλισσαν Ἐρ-
ριέτην εἰς Γαλλίαν, Γερμανὸς δὲ τις ὀνόματι Crefts
ἠνώχλει αὐτὸν μυριετρόπως καθ' ὅλον τὸ ταξεί-
διον ὁ Jeffery μὴ ὑποφέρων τὰς διαφορὰς προσ-
βολὰς καὶ ἐμπαίγμους τοῦ Γερμανοῦ, προσεκάλε-
σεν αὐτὸν εἰς μονομαχίαν. Τοῦ Crefts δεχθέντος,
ὁ νάνος ἔχων βεβόλβερ ἀνὰ χεῖρας, ἀναβάς ἐφ' ἵπ-
που, καὶ πυροβολήσας ἔρριψεν αὐτὸν ἄπνον πρὸς
μεγίστην ἐκπληξίν τῶν παρευρισκομένων.

Ὁ Jeffery μετὰ ταῦτα ἔνεκεν πολιτικῆς τιμῆς
κατηγορίας ἐφυλακίσθη, ἀπέθανε δὲ ἐν ταῖς φυ-
λακαῖς τοῦ Westminster ἐν ἔτει 1682.

Ὁ νάνος Borwillawski, εὐγενῆς Πολωνὸς, ἦτο
ἐπίσημος ἔνεκεν τῆς ποικιλίας τῶν προσηρημάτων

αυτοῦ, γράψας ὁ ἴδιος τὴν ἱστορίαν του, ἣτις διε-
φημισθῆναι εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην. Ὁ Borwillawski
παρουσίαζε καὶ οὗτος ὡς καὶ ὁ Jeffery τὸ περι-
εργον φαινόμενον τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἀναστή-
ματός του κατὰ τὸ γῆρας αὐτοῦ.

Ἄλλ' ὁ νάνος, ὅστις ἦτο θέμα λίαν ἐνδιαφε-
ρουτῶν παρατηρήσεων διὰ τοὺς συγχρόνους σοφοὺς
ἦτο ὁ δικαίως ἐπωνομασθεὶς «Bébé», γεννηθεὶς ἐν
Vosges, καὶ τοῦ ὁποίου ὁ σκελετὸς φυλάσσεται
εἰσέτι εἰς τὰς ἀνατομικὰς συλλογὰς τοῦ Μουσείου
τῆς Φυσικῆς Ἱστορίας. Ἦτο τοσοῦτον μικρὸς,
ὥστε τὴν ἡμέραν τῆς βαπτίσεώς του τὸν παρου-
σίασαν ἐντὸς πινακίου ἐστολισμένου μὲ λινάριον.
Ὡς πρῶτον δὲ λίανον ἔσχεν ὁ «Bébé» ζύλιον ὑ-
πόδημα, πλήρες τριγῶν. Ζυγισθεὶς εἰς ἡλικίαν
πέντε ἐτῶν ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ τῆς δουκίσσης τῆς
Λωραίνης εἶχε βάρος 9 λίτρας καὶ 7 οὔγγιας, ἐ-
φαίνετο δὲ ὡς νὰ ἦτο 20 ἐτῶν, διότι τοιαῦτα χα-
ρακτηριστικὰ εἶχεν. Ἡμέραν τινα ὠδωθήθη εἰς τὴν
αἰλὴν τοῦ Στανισλάου, ὅν ἠγάπησεν ἐρμανδῶς, καὶ
παρ' οὐτινος παραδόξως ἀνηγαγῆθη. Ὁ πρίγκιψ
κατ' ἀρχὰς μὲν ἐξῆτει νὰ ἐμπνεύσῃ αὐτῷ ἔρωτα
πρὸς τὰ γράμματα, ἀλλ' ὁ Bébé ὅλως διαφορε-
τικὸς τῶν δουλῶν του, οὐδέποτε ἠδυνήθη ν' ἀνα-
γνώσῃ, δὲν ἐγνώριζεν εἰμὴ νὰ χορεύῃ ἄριστα καὶ
νὰ κρατῇ τὸν χρόνον τῆς μουσικῆς. Ἐν τούτοις
διετέλεσε ζωρὸς καὶ εὐθυμὸς μέχρι τοῦ 15 ἔτους
τῆς ἡλικίας του, κατὰ τὸ ὅποιον ἡ χάρις καὶ τὸ
ἐπαγωγὸν ἐγκατέλειψαν αὐτὸν, διότι κατ' ἐκεί-
νην τὴν ἐποχὴν ὑπέστη πρόωρον γῆρας λήξαν εἰς
θάνατον.

Ὁ Bébé ἐβίωσε μέχρις ἡλικίας 20 ἐτῶν, ἐν δὲ
τῷ γῆρατι αὐτοῦ ἦτο 33 δακτύλων τὸ ὕψος, ἐνῶ
κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἡλικίας του, δηλ. τὸ δέκατον
ἔτος, ἦτο μόνον 25. Δύο ἔτη πρὸ τοῦ θανάτου
του, ἐνόμφευσαν αὐτὸν μετὰ τινος κυρίας νάνου,
ὀνομαζομένης Θηρεσίας Souvray, ἣτις ἔζη κατὰ
τὸ 1822, ἐποχὴν κατ' ἣν ἀνεχώρησεν ἵνα μεταβῇ
καὶ ἐμφανισθῇ καὶ εἰς Παρισίους.

[Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ].

P*

Ἀμερικανικὴ ἰδιοτροπία. Ἐργολάβος ἐπικη-
δεῖων τελετῶν ἐν Φιλαδελφείᾳ προσεκάλεσε φί-
λους τινὰς εἰς γεῦμα. Αἱ προσκλήσεις ἐξετυπώθη-
σαν ἐπὶ πενήμιου χαρτοῦ κεκοσμημένου διὰ κρα-
νίου καὶ δύο ὀστέων σταυροειδῶς τεθειμένων. Ἡ
αἰθουσα τοῦ φαγητοῦ ἦτο ἐπεστρωμένη διὰ με-
λανῶν ὑφασμάτων, καὶ ἐφωτίζετο διὰ κηρίων.
Ἡ τράπεζα εἶχε σχῆμα νεκροκαθῆκτου. Ἐὰ πινά-
κια ἦσαν κεκοσμημένα πενήμιως. Τὸ γαλακτόπη-
κτον ἦτο παρεσκευασμένον εἰς μίτραν ἔχουσαν
σχῆμα φερέτρου καὶ ἔδεσμα ἐκ γεωμήλων παρί-
στα κομητήριον. Ὡραία φαντασία!... καὶ τί
χαρωπὴ!...

ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΚΡΑΤΩΝ

καὶ ἀναλογία αὐτῶν κατ' ἄτομον.

Ὁ κατωτέρω παρατιθέμενος πίναξ ἐμφαίνει τὰ
πρὸς τῶν διαφόρων Κρατῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν
Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἀρειθόμενα τῷ 1880, καὶ
τὸ ἀναλογεῖν ἐν τῶν χρεῶν τούτων εἰς ἕκαστον
κάτοικον τῶν Κρατῶν τούτων

	Ἐαυτομ. φράγκ.	Ἀνάλ. εἰς κἀτ.
Ἰσπανία . . .	12,896	775
Ἀγγλία . . .	18,833	534
Ὀλλανδία . . .	1,946	527
Γαλλία . . .	19,149	521
Πορτογαλία . . .	2,287	432
Ἰταλία . . .	12,701	453
Ἑλλάς . . .	471	281
Τουρκία . . .	6,882	262
Ἀυστροουγγαρία . . .	9,405	225
Ρωσία . . .	16,594	251
Ἡ. Πολιτεία . . .	10,602	211
Δανία . . .	243	124
Σουηδία καὶ Νορβηγία . . .	486	107
Γερμανία . . .	246	5

Ἐκ τοῦ πίνακος τούτου προκύπτει ὅτι ἡ Γαλ-
λία, ἐν καὶ κατέχει τὴν πρώτην τάξιν ὡς πρὸς
τὸ ποσὸν τοῦ δημοσίου αὐτῆς χρέους, ὡς πρὸς τὸ
ἀναλογεῖν ὅμως ἐξ αὐτοῦ εἰς ἕκαστον τῶν κατοί-
κων τῆς κατέχεται εἰς τὴν τετάρτην τάξιν, οὕτω
κατὰ τοῦτο εἰς κρεῖττον καθεστῶν τριῶν ἄλλων εὐ-
ρωπαϊκῶν κρατῶν.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ ἱατρὸς Δ... εἶχε μεταβῆ νὰ ἴδῃ τὸν κ. Σ*,
ἀσθενούντα· ἐνῶ δ' ἔμελλε ν' ἀναχωρήσῃ ἐρωτᾷ
τὸν Σ* τί ὥρα ἦτο.

— Ἀλλὰ, ἱατρὲ, λέγει μειδιῶν ὁ ἀσθενής, εἰ-
ξούριστε πολὺ καλὰ ὅτι δὲν πηγαίνω καλῶ.

*

**

Ἄλλος ἱατρὸς, ὁ κ. Κ*, ἐνῶ ἔλαμνε τὰς ἐπι-
σεψίσεις του, προσβάλλεται αἴφνης ἀπὸ σειρῆσιν.
Ἀμέσως φέρουσιν αὐτὸν εἰς φαρμακεῖον, εἰς δὲ τῶν
προσδραμόντων λέγει·

— Ἄς τρέξῃ κανεὶς νὰ φωνάξῃ τὸν ἱατρὸν Μ*.
Ἀκούσας προφερόμενον τὸ ὄνομα τοῦ ἀντιζή-
λου του ὁ ἐπιθάνατος ἀνοίγει τοὺς ὀφθαλμοὺς.

— Ὅχι, ὄχι αὐτόν! ψιθυρίζει. Γιατί ἂν με
σώσῃ, θὰ κάμῃ ὄνομα ἀπ' αὐτὴν τὴν περίστασιν!

*

**

— Γιάννη, ἔλεγε προχθὲς ὁ κύριος Γ... εἰς τὸν
ὕπνῳ του, αὖριον τὸ πρῶτ' ἔρεπει ν' ἀναχωρή-
σω εἰς τὰς 5 ὥρας, ὥστε μὴ λησμονήσῃς νὰ μ' ἐ-
ξυπνήσῃς εἰς τὰς 4.

— Πολὺ καλὰ, ἀφάντη, ἀλλὰ εἰς τὰς 3 1[2
νὰ κτυπήσατε τὸ κουδούνι!